

Trăim noi în Vremea Sfârșitului?

© 1999, 2001, 2002 Biserica Unită a lui Dumnezeu, o *Asociație Internațională*. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii. Scripturile în această broșură sunt citate din Versiunea Nouă King James (© 1988 Thomas Nelson, Inc., publishers), dacă nu este notat altfel. Publicată în limba română de T.G.S. Internațional, P.O. Box 360, Berlin, Ohio, 44610, USA

E-Sword copyright 2005 Rick Meyer, e-Sword.net. Traducerea Dumitru Cornilescu (dacă nu este notat altfel)

Autor: Mario Seiglie. Scriitori contributory: Scott Ashley, Jerold Aust, Roger Foster, John Ross Schroeder.
Critici Editorial: John Bald, Jim Franks, Bruce Gore, Roy Holladay, John Jewell, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Burk McNair, Richard Thompson, Leon Walker, Donald Ward, Lyle Welty, Dean Wilson

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicată de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o *Asociație Internațională* [United Church of God, an International Association].

Trăim noi în vremea sfârșitului?

De mii de ani oamenii au fost fascinați de prezicerile sfârșitului lumii. Oamenii care citesc și studiază Biblia nu sunt singurii care sunt preocupați despre unde se îndreaptă lumea noastră. Autorul Isac Asimov, în cartea sa *Alegerea catastrofelor: Dezastrele care amenință lumea noastră* [The Choice of Catastrophes: The Disasters That Threaten our World] a făcut o listă și a prezentat cel puțin 15 pericole care amenință supraviețuirea omenirii. Multe dintre aceste potențiale dezastre globale, incluzând război nuclear, au sosit la ușa noastră numai în ultimele câteva decenii.

Uneori oamenii au crezut că au înțeles când și cum se va sfârși epoca noastră. Dar așteptările neîmplinite despre sfârșitul lumii au adus dezamăgiri profunde multor indivizi și grupuri religioase sincere. Ei au crezut că au fost corecți în deslușirea timpului și maniera de împlinirea a profeției. Dar toți au fost greșiți, sau cel puțin prematuri.

În ciuda secolelor de asemenea dezamăgiri, ei nu au terminat încercările lor de a asocia evenimentele și condițiile lumii cu prezicerile biblice privitoare la epoca de sfârșit. Aceasta este particular de adevărat în America, unde cărțile, televiziunea și programele de radio concentrate pe profeția biblică există în abundență.

Dacă examinăm cu atenție scrierile inspirate ale profeților din Vechiul Testament și a apostolilor lui Isus Hristos, vom găsi multe profeții care se referă la epoca de sfârșit. Să le luăm oare în serios? Ar putea să aibă vre-o semnificație pentru noi? Sunt condițiile din lume de așa natură ca să se poată împlini în zilele noastre? Suntem noi oare aproape de climaxul perioade proorocite în care lumea este pusă în fața unor probleme însurmontabile și o suferință globală de proporții de holocaust? Ne apropiem noi de Armagedon?

Însuși Isus Hristos a vorbit de un timp în viitor așa de teribil că nici o ființă umană nu va fi cruțată decât dacă „zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa” (Matei 24:22). A avut El în minte epoca noastră?

Multe proorociri biblice nu lasă nici un dubiu că evenimente cataclismice în creștere vor avea loc înainte de intervenția directă a lui Dumnezeu în afacerile omenirii. Aceste întâmplări profetice înfricoșătoare își vor afla satisfacerea într-un timp viitor. Întrebarea este *când*.

Multă confuzie înconjoară execuția la timp a acestor profeții. Dar nu trebuie să fie astfel. Biblia însăși dezvăluie anumite chei de importanță vitală care ne vor ajuta să plasăm aceste predicțiuni într-o rețea profetică de înțeles. Noi trebuie să lăsăm Biblia însăși să interpreteze profețiile sale.

În această broșură vom examina precis ce au zis în realitate, Isus Hristos, apostolii Lui și proorocii din vechime, despre zilele extraordinare ale sfârșitului.

Ce este Vremea Sfârșitului?

Ucenicii lui Isus Hristos au admirat desenul enorm și complicat al clădirilor templului în Ierusalēm. Unele dintre pietrele fundației complexului templului erau masive cântărind multe tone. Alte pietre erau sculptate în splendidă marmură albă. Lumina soarelui strălucea pe pietrele lustruite și pe complicatele ornamentații în aur ale templului.

Discipolii voiau să știe dacă Învățătorul lor a fost tot atât de impresionat cât au of ei. Matei 24:1-2 descrie situația: „La ieșirea din Templu, pe când mergea Isus, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să-I arate clădirile Templului. Dar Isus le-a zis: „Vedeți toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămânea aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.”

Declarația dogmatică a lui Isus (referindu-se profetic la distrugerea Ierusalēmului din AD 70) trebuie să fi uimit pe ucenicii Lui. Ei au fost preocupați mult de declarația Lui că frumoasele clădiri ale templului aveau să fie distruse. Mai târziu discipolii lui Isus au venit la El în particular și cu mințile încă fixate pe comentariile lui șocante, „Spune-ne, când se for întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” (versul 3).

Căutând înțelegerea

Cu 2000 mii de ani mai târziu, Creștinii încă întreabă ce evenimente vor semnala sfârșitul veacului și reînțoarcerea lui Hristos. El a răspuns la această întrebare importantă. Problema pe care cea mai multă lume o are cu răspunsul Lui are de a face cu interpretarea lui. Noi ne vrem răspunsurile curate și limpezi, ca o soluție precisă la o problemă de matematică.

În loc, semnificația răspunsului lui Hristos implică o înțelegere a repetițiilor periodice de tendințe și evenimente devastatoare care au avut loc în cursul ultimelor 2000 de ani, la fel cu percepția a creșterii în intensitate și magnitudine a întâmplărilor asemănătoare pe măsură ce ne apropiem de sfârșit.

Dar noi trebuie să ne amintim că Isus a spus-o clar că nimenea nu poate să cunoască timpul exact al reînțoarcerii sale: „Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” (Matei 24:36). Numai Tatăl știe momentul exact al reînțoarcerii Fiului Său. Totuși noi putem să percepem principii profetice importante.

Isus a dat ucenicilor Săi semne care cer o perspectivă foarte largă de înțelegere. Unele tendințe profetice se repetă în timp dar se vor intensifica înainte a doua a lui Hristos. Alte condiții vor fi unice pentru acel moment unic în istorie. Unele din profețiile cruciale care vor introduce reînțoarcerea lui Hristos nu sunt complet aparente; multe dintre semnele

corelatoare le găsim în Profeția lui Hristos de pe muntele Măslinilor și scrierile altor profeți biblici care încă se dezvăluie.

Noi vom discuta aceste semne biblice, cheile care descuie evenimentele viitoare în lumina profeției Bibliei. Dar mai întâi să examinăm cum folosește Biblia termenul *vremea sfârșitului* sau *sfârșitul veacului*.

Ce este precis? Când va veni? Trăim noi acum în vremea sfârșitului? Există vre-un mod de a afla?

Subiectul sfârșitului veacului acoperă Biblia dela Genesa la Apocalipsă. Este una dintre temele majore ale Scripturilor. Este important deci să înțelegem ce este sfârșitul veacului. Înțelegând-o greșit poate cauza multă confuzie, nesiguranță și suferință. Dar o bună înțelegere biblică a subiectului poate aduce confort și încredere. Deci să mergem la Biblie să vedem ce ne dezvăluie despre sfârșitul veacului.

Ce înseamnă „Vremea Sfârșitului ”

Una dintre cele mai succinte explicații a vremii sfârșitului este în cartea lui Daniel. În capitolul 12 Dumnezeu îi dezvăluie lui Daniel un rezumat al evenimentelor principale care vor avea loc la vremea sfârșitului.

Dumnezeu îi spune lui Daniel: „În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău, căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți din cei ce dorm, în țărâna pământului se vor scula, unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică...Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește carte până la *vremea sfârșitului*. Atunci mulți o vor citi și cunoștința va crește” (Daniel 12:1-4).

Aici vremea sfârșitului este descrisă ca „aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta.” Este de asemenea un timp în care au crescut călătoria și comunicarea și o explozie de cunoștințe, după cum se vede din descrierea că „mulți o vor citi [vor alerga încoace și încolo] și cunoștința va crește.”

Câteva secole după epoca lui Daniel, ucenicii lui Isus L-au întrebat despre epoca de sfârșit. Răspunsul lui a reflectat cuvintele lui Daniel: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi” (Matei 12:21).

Mai târziu Dumnezeu i-a dezvăluit lui Daniel mai multă informație despre sfârșit. „Unul din ei a zis omului acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?” Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește vecinic, că va mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme, și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot. Eu am auzit dar nu am înțeles; și am zis; „Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?” El a răspuns: ”Du-te Daniel!” Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului” (Daniel 12:4-6).

Această Scriptură arată că termenul *vremea sfârșitului* se referă în special la o perioadă de necazuri ale lumii de neîntrecut durând 3 ½ (în limbajul biblic, „o vreme [un an], două vremuri [doi ani] și jumătate de vreme [jumătate de an] și se va termina cu stabilirea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Această broșură esențial se concentrează pe profețiile legate direct sau indirect de această perioadă de 3 ½ de ani la încheierea „acestui veac rău” (Galateni 1:4).

Un cuvânt de precauție

Deși Scriptura dezvăluie că anumite condiții se vor deteriora pe măsură ce sfârșitul veacului se apropie, noi nu trebuie să confundăm condițiile pe care le vedem în jurul nostru cu perioada finală specifică proorocită în Biblie. Condițiile globale pot să degenereze peste un timp considerabil înainte ca ele să conducă la evenimentele concludând ultimele zile. Zilele finale ale acestui veac vor fi marcate de evenimente profetice specifice.

Hristos i-a prevenit pe ucenicii Lui să fie cu atenție dacă ei au crezut că observă semne ale veacului de sfârșit. El a zis: „Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva. Căci vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sunt Hristosul”, și „Vremea se apropie, să nu mergeți după ei. Când veți auzi de războaie și de răscoale, să nu vă spăimântați; pentru că întâi trebuie să se întâmple aceste lucruri. Dar, sfârșitul nu va fi îndată” Luca 21:8-9).

În consecință, El a avertizat, că mulți aveau să vină în numele Lui, pretinzând că Îl reprezintă pe El. Unii ar interpreta asemenea dezvoltări și condiții ca semne sigure a veacului de sfârșit. Dar ei vor fi greșiți și vor conduce pe mulți în eroare. Astfel, numai prezența unor conducători carismatici, războaie sau dezastre globale, nu sunt suficiente ca să determine sosirea *vremii sfârșitului*.

Noe și vremea noastră: O paralelă care să ne trezească

Isus Hristos a folosit exemplul lui Noe ca să dezvăluie atitudini ce vor predomina aproape de sfârșit: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului” (Matei 24:37-39).

Aceasta este istorie și profeție lucrând împreună. Semnificația lor este clară: Atitudinea oamenilor din vremea lui Noe va predomina din nou imediat înainte de a doua venire a lui Hristos. Ambelor grupuri Dumnezeu li s-a părut departe, virtual nepreocupat de activitățile oamenilor pe pământ, și viața părea să continue ca întotdeauna (2 Petre 3:3-6). Această lume ar fi ne preocupată de adevărata lor condiție spirituală și oarbă la iminenta judecată a lui Dumnezeu.

Cheia exemplului dat de Hristos este să înțelegi că oamenii pot fi atât de preocupați de grijile acestei lumi că ei neglijează să-L caute pe Creatorul lor (Matei 6:33; Luca 21:34-35). S-a întâmplat mai înainte și se va întâmpla din nou.

Apostolul Pavel i-a comentat lui Timotei despre alte atitudini și activități lumești care vor caracteriza veacul de la urmă: „Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3:1-5).

Aceasta descrie perfect atitudinea și concepția de viață a epocii noastre. Această atitudine va preveni vasta majoritate a

omenirii de a-L crede pe Dumnezeu și semnalele de avertisment ale Bibliei până când nu va lovi dezastrul. Ca și oamenii din timpul lui Noe, care au râs și l-au luat în râs pentru construitul arcei, sfârșitul acestei epoci va veni când marea majoritate a lumii va fi nepregătită.

Isus Hristos ne-a prevenit să nu cădem în cursă gândindu-ne ca oamenii din zilele lui Noe care l-au scos pe Dumnezeu din mințile lor până când a fost prea târziu. În epoca din urmă Dumnezeu va fi departe din gândurile celor mai mulți oameni.

Evenimente specifice urmează să se desfășoare

Ca să evite confundarea problemelor lumii generale cu actualele evenimente ale epocii de la urmă, Biblia descrie evenimente și condiții specifice care se vor întâmpla în ultimele zile.

Un eveniment al vremii de la urmă va fi dominarea Ierusalimului de gentili (ne Israeliti). Isus Hristos a profesat că „Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor” (Luca 21:22).

În Apocalipsa 11:1-2 un înger dezvăluie Apostolului Ioan pentru cât timp gentilii (ne Israeliti) vor controla orașul: „Dar curtea de afară a Templului lasă-o la o parte nemăsurată; căci a fost dată Neamurilor, cari vor călca în picioare sfânta cetate patruzeci și două de luni” – echivalentul a 3 ½ de ani.

De asemenea va fi un timp de persecuție intensă a poporului lui Dumnezeu. Isus a avertizat de multele tendințe neliniștitoare pe care El le-a numit „începutul durerilor” (Matei 24:8). Atunci, a zis El, „atunci vă vor da să fiți chinuți, și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu. Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți prooroci mincinoși și vor înșela pe mulți. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit” (versurile 9-13).

În cartea Apocalipsa, Ioan vede un vis în care unii dintre poporul lui Dumnezeu, descriși ca o femeie, sunt protejați de persecuția lui Satan și sunt „hrăniți o vreme, vremi și jumătatea unei vremi” – pentru 3 ½ ani (Apocalipsa 12:14). Furios că nu a putut să-i atace pe acești oameni, Satan „s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos” (versul 17).

Astfel vedem în aceste trei profeții că focarul predicțiilor vremilor de la urmă este o perioadă specifică de 3 ½ de ani de necazuri peste întreaga lume atât de amenințătoare și teribile încât Dumnezeu nu va mai permite nici odată să se întâmple din nou. Asemenea profeții ne ajută să înțelegem condițiile și evenimentele care vor marca începutul acestei perioade cruciale.

O lume într-o criză continuă

„Caracteristica remarcabilă a crizelor de astăzi este continuitatea lor” – David Burnett King.

Autorul Englez Anthony Sampson a scris trei „anatomii ale Angliei” în deceniile recente. Ultima transmite un sens de urgență. Chiar și titlul ne spune că focarul

lui s-a schimbat într-o viteză mai mare: modul de criză. *Anatomia esențială a Angliei: Democrația în criză* [The Essential Anatomy of Britain: Democracy in Crisis] include un capitol cu un avertisment evident pentru guvernul britanic de a-și pune casa în

ordine. Nici un capitol asemănător nu a apărut în primele două ediții.

A fost șeful rabin al Angliei, Jonathan Sacks, cel care a scris: „Profeții de astăzi, îmi dau seama cu oarecare tristețe, că adesea nu sunt conducătorii religioși dar un grup mic de academicieni, care rupându-se de specializarea disciplinei, au supravegheat epoca noastră din perspectivele cele mai largi și au adus înapoi un raport de pericol iminent” (*Încrederea în Viitor* [Faith in the Future], 1995, p. 65).

Voci profetice au sunat avertismente pentru un timp, indicând semnele de rău augur pe scena lumii. Unii prezic o criză care va semnala o schimbare masivă în lumea noastră.

Aceasta este reflectată cu claritate în titlurile mai multor cărți recente. Autorul american James Dale Davidson și dublura lui britanică, William Rees-Mogg, și-au intitulat cartea lor *Marea Zi a Socotelilor* [The Great Reckoning]. Istoricul Eric Hobsbawn a folosit titlul *Epoca Extremelor* [The Age of Extremes].

Autorul și educatorul american David Burnett King notează în *Criza Epocii noastre* [The Crisis of Our Time] că „există un simțământ profund de neliniște...Noi trecem printr-un fel de criză, plutind pe

valurile unei schimbări de mare care într-un fel va face viitorul foarte diferit de trecutul nostru” (1988, p. 17).

Adevărul simplu este că noi ne apropiem cu iuțea de o tranziție între două epoci distincte, epoca omului și epoca ce urmează de care a vorbit Isus Hristos (Matei 12:32).

Eric Hobsbawn arată într-o altă carte, *Epoca Revoluției* [The Age of Revolution], că pământul nu va putea să îndure indefinit fructele nedorite ale aspectelor mai obscure ale tehnologiei moderne. El a scris: „Noi am ajuns la un punct de criză istorică. Forțele generate de economia tehnico-stiințifică sunt acum destul de mari ca să distrugă mediul împrejurător, adică cu alte cuvinte fundația materială a vieții omenești.”

După cum ne reamintește David King: „Natura crizei s-a schimbat. Caracteristica remarcabilă a crizelor de astăzi este continuitatea lor – ele s-au mutat înăuntru, se pare, ca să stea” (*Criza epocii noastre* [The Crisis of Our Time]).

Noi se poate că ne îndreptăm spre ceea ce teologul James Moffatt cheamă „Criza de Sfârșit [The Crisis at the Close]” – străbunica crizelor culminând cu a doua venire a lui Isus Hristos (Daniel 12:9, Traducerea Moffatt).

Trei Ere în Istoria Omului

Biblia descrie trei epoci specifice în istoria omenirii. Prima este perioada dinaintea de Potop, dela Adam la Noe. Este chemată în Biblie „lumea de atunci.” Noi citim în 2 Petre 3:6 „că *lumea de atunci* a pierit tot prin ele, înecată de apă.”

A doua epocă include timpul după Potop până la venirea a doua a lui Hristos. Este chemată în Scriptură „acest veac rău” (Galateni 1:4). Discipolii lui Hristos au dorit să afle când avea să se termine această perioadă. Ei L-au întrebat: „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acesta?” (Matei 24:3).

A treia epocă a omenirii va începe la a doua venire a lui Hristos și este referită în Cuvântul lui Dumnezeu ca „lumea viitoare” (Evrei 2:5). A treia epocă va începe cu învierea dreptilor la reînțoarcerea lui Hristos pe pământ.

Vorbind de această înviere, cartea Apocalipsa declară: „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani” (Apocalipsa 20:6).

Deci, strict vorbind, epoca de sfârșit se referă la o perioadă specifică imediat înainte de reînțoarcerea lui Hristos care va aduce încheierea „acestui veac rău.” Este sfârșitul epocii de dominare a Satanei asupra omenirii.

Profeții din Vechiul Testament

Unii cred că subiectul epocii de sfârșit este în principal limitată la Noul Testament. Dar, începând cu Genesa, prima carte a Bibliei, Scripturile privesc dincolo de prezenta epocă rea la timpul când se va stabili Împărăția lui Dumnezeu.

Scripturile Vechiului Testament au multe de spus despre evenimentele care au loc în timpul celor 3 ½ ani de la sfârșit și „lumea viitoare.”

În Grădina Eden, Dumnezeu a dezvăluit că avea să vină un timp când influența și împărăția pământească a lui Satan avea să ia sfârșit. Satanei Dumnezeu i-a spus: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei [Hristos]. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul” (Genesa 3:15).

Deși Satana a fost destinat să-I dăuneze Mântuitorului (instigând răstignirea Lui), diavolul nu a L-a putut preveni pe Isus să învie, și nu va putea să-L prevină ca să-l învingă până la urmă.

Pavel s-a referit la această profeție când a scris membrilor bisericii din Roma. „Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana supt picioarele voastre” (Romani 16:20). Este confortant să știm, că la venirea a doua a lui Hristos, Satana va dispărea și va fi încarcerat (Apocalipsa 20:1-3).

Deci, dela cele mai timpurii începuturi ale omenirii, Dumnezeu, a dezvăluit că va veni un sfârșit al acestei lumi conduse de Satan, un timp definit pentru ca Satana și cu forțele lui să fie înfrânte.

Oamenii drepti menționați în Vechiul Testament, ca Enoh, au știut că Dumnezeu până la urmă va interveni pentru a implementa judecata Sa pe pământ. „Și pentru ei a proorocit Enoh, al șaptelea patriarh dela Adam, când a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, ca să facă o judecată împotriva tuturor. Și să încredințeze pe toți cei nelegiuți de toate faptele nelegiuite, pe care le-au făcut în chip nelegiuit, și de toate cuvintele de ocară, pe care le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți” (Iuda 14-15).

După Potop, alți oameni de credință cum au fost Avraam, Isaac și Iacov au privit dincolo de epoca curentă rea la timpul când Împărăția lui Dumnezeu va fi stabilită. „Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc, pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, cari erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu” (Evrei 11:8-10).

Patriarhii au știut că într-o zi Dumnezeu va stabili Împărăția Sa. Ei au trăit și au murit cu încredere că El Își va împlini promisiunea și îi va include și pe ei în Împărăția Sa.

„În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar *le-au văzut și le-au urat de bine de departe*, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei ce vorbesc în felul acesta, arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o *patrie cerească* [Împărăția lui Dumnezeu]. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeu lor, căci le-a pregătit o cetate” (versurile 13-16).

Acești oameni nu imaginau sau ghiceau despre viitor. Ei au fost inspirați direct de Dumnezeu. Așa cum a explicat Petre: „Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petre 1:21).

Noi putem găsi multe profeții privitor la evenimentele epocii de sfârșit în cartea Psalmi. Psalmul 2 dezvăluie că unele națiuni se vor opune guvernării de Isus Hristos: „Pentru ce se întărită neamurile, și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșerte? ...Eu voi vesti hotărârea Lui,” – zise Unsul – „Domnul mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut. Cere-Mi și-Ți voi da neamurile de moștenire și marginile pământului în stăpânire. Tu le vei zdrobi cu un toiag de fer și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar” (2 Petre 2).

(Alte mențiuni ale evenimentelor veacului de sfârșit sunt în Psalm 9:5-15; 10:3-18; 11:1-7; 12:3-5; 21:8-12; 46:8-10; 47:1-4; 75:7-8; 76:7-9; 96:10-13; 97:1-6; 98:1-3; 99:1-5; și 110:1-6).

Sfârșitul veacului: o temă a proorocilor

Deși profețiile privitor la sfârșitul veacului sunt găsite numai ocazional în cărțile devreme ale Vechiului Testament, ele sunt o temă majoră a proorocilor care au scris câteva secole mai târziu. Petre a explicat că acești profeți „cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în

vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos [timpul primei Lui sosiri] și slava de care aveau să fie urmate [a doua venire a Lui]" (1 Petre 1:11).

Isaia este un exemplu perfect de cât de des a vorbit Dumnezeu despre condițiile epocii de sfârșit și de venirea Împărăției pe care Isus Hristos o va stabili la întoarcerea Sa. Perioada de revoluție și tranziție dela guvernarea omului la cea a lui Dumnezeu este adesea referită ca „ziua Domnului,” „ultimele zile,” „ultima oră” sau mai simplu „ziua aceea.” Aici sunt câteva exemple care arată reapariția acestei teme în Isaia:

„Se va întâmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngământă spre El. Popoarele se vor duce cu grămada la El , și vor zice: „Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.

Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalem cuvântul Domnului. El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulilele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul” (Isaia 2:2-4).

„Intră în stânci și ascunde-te în țărână, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui!” Omul va trebui să-și plece în jos privirea semeată și îngâmfarea lui va fi smerită: Numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea. Căci este o zi a Domnului oștirilor împotriva oricărui om mândru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat...Oamenii vor intra în peșterile stâncilor și în crăpăturile pământului, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, când Se va scula să îngrozească pământul” (Isaia 2:10-12, 19).

„În vremea aceea odrasla Domnului va fi plină de ,măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire și frumusețe pentru cei mântuiți ai lui Israel. Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalem, se va numi „sfânt”, oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalem” (Isaia 4:2-3).

„Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi; „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci: iată ce va face râvna Domnului oștirilor” (Isaia 9:6-7).

„Apoi o Odraslă [Isus Hristos] va ieși din tulpina lui Isai, și un Vlăstar va da din rădăcinile lui. Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul. Plăcerea lui va fi frica de Domnul, nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite, ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării, va lovi pământul cu toiagul cuvântului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău” (Isaia 11:1-4).

„Iată, vine ziua Domnului, zi de fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va preface tot pământul în pustiu, și va nimici pe toți păcătoșii de pe el. Căci stelele cerurilor și Orionul nu vor mai străluci; soarele se va întuneca la răsăritul lui, și luna nu va mai lumina. Voi pedepsi - zice Domnul - lumea pentru răutatea ei, și pe cei răi pentru nelegiuirile lor, voi face să înceteze mândria celor trufași, și voi doborî semeția celor asupritori. Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat, și mai scumpi decât aurul din Ofir. Pentru aceasta voi clătina cerurile, și pământul se va zgudui din temelie lui, de mânia Domnului oștirilor, în ziua mâniei Lui Aprinse” (Isaia 13:9-13).

Literal, mai multe duzini de asemenea profeții apar în cartea lui Isaia și aproape tot atât de multe în cărțile lui Ieremia, Ezechiel și Daniel. Acești oameni au proorocit despre zilele teribile care vor preceda venirea Mântuitorului ca Rege al Regilor.

Alți profeți vorbesc explicit despre sfârșitul vremurilor

Ultima secție a Vechiului Testament este cunoscută ca Profeții Minori. Virtual toate aceste 12 cărți au de spus câte ceva despre sfârșitul vremurilor. Ioel și Zaharia sunt exemple.

Dumnezeu l-a inspirat pe Ioel să scrie despre marea distrugere care urma să aibă loc în Ziua Domnului: „Sunați din trâmbiță în Sion! Sunați în gura mare pe muntele Meu cel sfânt, ca să tremure toți locuitorii țării. Căci vine ziua Domnului, este aproape! O zi de întuneric și de negură mare, o zi de nori și de întunecime. Ca zorile dimineții se întinde peste munți un popor mare și puternic, cum n-a mai fost din veac, și nici în vremurile viitoare nu va mai fi...Domnul face să tune glasul Lui înaintea oștiri Sale, căci tabăra Lui este foarte mare, și cel ce împlinește cuvântul este puternic. Dar mare este ziua Domnului și foarte înfricoșată: cine o poate suferi?” (Ioel 2:1-2, 11).

Zaharia adaugă: „Iată, vine ziua Domnului, când prăzile tale vor fi împărțite în mijlocul tău. Atunci voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalemului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jefuite, și femeile batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie, dar rămasăța poporului nu va fi nimicită cu desăvârșire din cetate. Ci Domnul se va arăta, și va lupta împotriva acestor neamuri, cum S-a luptat în ziua bătăliei... Și Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi singurul Nume” (Zaharia 14:1-3, 9).

Tema epocii de sfârșit și Împărăția lui Dumnezeu figurează atât de proeminent în cărțile profeților încât Petre le-a spus Evreilor că ei ar trebui să creadă în Hristos din cauza acestei mărturii. Petre i-a admonestat: „Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină dela Domnul vremile de înviore, și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi, prooroci din vechime” (Faptele Apostolilor 3:19-21).

Sfârșitul vremurilor în Noul Testament

Cea mai lungă profeție a lui Isus despre sfârșitul vremurilor este în Matei 24, Marcu 13 și Luca 12, în ceea ce este cunoscut în mod obișnuit ca Profeția Măslinului. Cu această ocazie, în timpul săptămânii ce a condus la răstignirea Lui, Isus și ucenicii Săi au părăsit terenul templului și s-au urcat pe Muntele Măslinilor ca să se bucure de vederea spectaculară a orașului și strălucirea templului acoperit cu marmură albă și aur. „Apoi a șezut pe muntele Măslinilor în fața Templului. Și Petru, Iacov, Ioan și Andrei, L-au întrebat deoparte: „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri, și care va fi semnul când se vor împlini toate aceste lucruri?” (Marcu 13:3-4).

Hristos atunci le-a dezvăluit condițiile de pe pământ conducând până la reîntoarcerea Sa. El le-a spus că va fi o vreme de necazuri și tulburări crescânde. El i-a avertizat că în timpul acestei perioade omenirea va avea capacitatea ca să anihileze viața omenească de pe fața pământului. „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate” (Matei 24:21-22).

Puternic cum a fost Imperiul Roman în zilele acelea, legiunile lui nu ar fi putut să aibă armamentul necesar ca să șteargă omenirea de pe fața pământului. Această condiție a devenit o

posibilitate reală numai în al douăzecilea secol, cu dezvoltarea și răspândirea armelor nucleare într-un arsenal răspândit în întreaga lume, cu capacitatea de a omorî de mai multe ori pe fiecare bărbat, femeie și copil.

Semnele unui sfârșit care se apropie

Isus a descris sub forma unei schițe scurte condițiile care vor indica că epoca sfârșitului se apropie. El i-a avertizat pe discipolii Săi: „Băgați de seamă, să nu vă înșela cineva . Fiind că vor veni mulți în numele Meu, și vor zice: „Eu sunt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți!” (Matei 24:4-5).

Isus a proorocit mai întâi că va fi de uz obișnuit ca să se folosească Numele Lui pentru a converti noi discipoli. Aceasta sugerează că multe biserici, organizații și denominații creștine pe din afară vor exista în timpul de sfârșit, și mulți vor fi înșelați în a crede că conducătorii lor Îl reprezintă pe Hristos. Totuși Biserica ce Îl urmează pe Hristos cu adevărat va urma cu credință Cuvântul lui Dumnezeu și Poruncile Sale. Hristos a avertizat: „Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 7:21).

După aceea, Isus a descris tendințele politice, militare și de mediu ambiant înainte de venirea Lui. „Veți auzi de războaie și vești de războaie: să nu vă spăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume. Dar toate acestea nu vor fi decât începutul durerilor” (Matei 24:68).

O analogie cu durerile de naștere

Mulți presupun că rapoartele constante despre războaie, violență, răzcoale, foamete, epidemii, cutremure și dezastre naturale în titlurile noutăților noastre sunt semne sigure că suntem în epoca de sfârșit. Cu siguranță că Isus Hristos și alți profeti biblici au fost clari că asemenea tragedii vor zgudui pământul pe măsură ce epoca de sfârșit se apropie.

Dar Însuși Isus Hristos a explicat că acești factori, prin ei înșiși, nu dezvăluie că suntem la sfârșitul veacurilor, pentru că vor fi multe alte catastrofe asemănătoare înainte de întoarcerea Lui. Aceste tragedii, a zis Isus, prepară scena pentru tulburările și necazurile și mai mari ale sfârșitului vremii. Pe cât sunt de oribile și de fatale aceste dezastre nu sunt decât „începutul durerilor.” Cel mai rău urmează încă să vină.

Noua Versiune Standardă Revizuită a Bibliei [The New Revised Standard Version] traduce cuvintele lui Hristos din Matei 24:8 ca „toate acestea nu sunt decât începutul *durerilor de naștere.*” Isus a folosit o analogie cu o femeie în naștere. Cum Comentariul Cunoștințelor Biblice [The Bible Knowledge Commentary] explică: „Aceste lucruri, a zis Isus, vor fi numai începutul durerilor de naștere. După cum femeii gravide durerile nașterii arată că copilul ei urmează să fie născut în curând, tot așa aceste conflicte și catastrofe universale vor însemna că sfârșitul acestei Perioade Între Adventuri este aproape” (Cuvântul [Logos] [software pentru Windows], comentariu asupra lui Matei 24:8).

Astfel, Isus nu s-a referit la catastrofe periodice ca războaie, foamete, boli epidemice și cutremure care lovesc ocazional dar la o perioadă unică în care aceste evenimente se vor înrăutăți continuu. Noi ar trebui să considerăm trei întrebări importante când analizăm dacă evenimentele sunt semne ale epocii de sfârșit descrisă de Isus Hristos. Prima, s-ar putea ele să fie parte din

fluxul și refluxul dezastrelor pe care oamenii le-au suferit de-a lungul întregii istorii? A doua, sunt *toate* semnele menționate de Isus prezente? A treia, este evidență solidă că tendințele și condițiile proorocite se intensifică și cresc implacabil?

Multă lume bine intenționată a greșit când a interpretat evenimente dramatice ale lumii ca semne sigure ale vremii sfârșitului – numai ca să le vadă că nu au evoluat cum fusese anticipat și au dispărut liniștit în istorie. Dacă ei ar fi exercitat puțin mai multă precauție, ar fi putut să vadă că nu tot despre ceea ce vorbise Isus era prezent în acel moment. Noi putem vedea aceasta cu înțelepciunea noastră cea de pe urmă.

Astăzi, mai mult decât oricând în istorie, noi putem vedea cele mai multe aspecte ale semnelor date de Isus Hristos prezente în lumea noastră. Totuși, lipsesc câteva din semnele cruciale ale „epocii de sfârșit.” Enigma este încă fără unele din piesele esențiale.

Termeni Biblici pentru Sosirea Sfârșitului Epocii Omului

Unii termeni biblici au o aplicare considerabil mai largă decât 3 ½ - de ani, timp al crizei imediat precedente reînțoarcerii lui Isus Hristos. Aceasta poate conduce la confuzie dacă noi am încerca să forțăm acești termeni într-o strictă folosire numai pentru sfârșitul veacului.

Apostolul Ioan, scriind în primul secol, a folosit expresia „ceasul cel de pe urmă” în referință la această zi: „Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și după cum ați auzit că are să vină anticrist, să știți că acum s-au ridicat mulți anticriști prin aceasta cunoaștem că este *ceasul de pe urmă*” (1 Ioan 2:18).

Ca alții din zilele lui, Ioan probabil că a crezut că reînțoarcerea lui Isus Hristos era iminentă (Faptele Apostolilor 1:6; 1 Tesaloniceni 4:15-18). Dar Dumnezeu are o perspectivă a timpului considerabil de diferită. Înțelegerea lui a timpului nu este ca a noastră. O zi pentru El este ca 1000 ani și 1000 de ani ca o singură zi (2 Petre 3:6).

Ioan ne-a prevenit să fim cu băgare de seamă pentru „anticriști,” o descriere însemnând oricine profesând că este ca Hristos dar actualmente lucrând împotriva Lui. O tendință care a început în zilele lui Ioan va continua până la sfârșitul veacului,

când reprezentările false al lui Isus Hristos și a învățăturilor Sale se vor înrăutăți.

Pavel, Petre, Ioan și Iuda folosesc termenii *ultimele zile*, *ultimul timp* și *ultimele timpuri* ca să descrie ultima parte a veacului omului. Pavel l-a avertizat pe Timotei că unii Creștini aveau să părească adevărul lui Dumnezeu în epoca de sfârșit. „Dar Duhul spune lămurit că, în vremile din urmă, unii se vor lepăda de credință” (1 Timotei 4:1):

Evrei 9:26 folosește fraza „la sfârșitul veacurilor” ca să descrie perioada dela sacrificiul lui Isus până la a doua Lui reînțoarcere. Evrei 1:1-2 ne spune: „Dumnezeu, ...la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul.”

Notează cuvintele lui Petre: „El...a fost arătat la *sfârșitul vremurilor* pentru voi” (1 Petre 1:20). Ioan zice: „Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă...acum s-au ridicat mulți anticriști: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă” (1Ioan 3:18). Notează că Iuda folosește de asemenea termenul „în vremurile din urmă”: „...Aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos. Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, cari vor trăi după poftele lor nelegiuite. Ei sunt aceia cari dau naștere la dezbinări, oameni supuși

poftelor firii, cari n-au Duhul” (Iuda 17-19).

Expresia „vremurile de apoi” (Daniel 10:14) poate include „la vremea sfârșitului” (Daniel 11:35), o perioadă

precedând imediat și incluzând Marea Tribulație (Matei 24:21). Este contextul acestor cuvinte și fraze care atârnă cel mai greu la semnificația pe care o transferă.

Alte semne care marchează timpul acela

Isus a prezis alte semne care vor marca acel timp continuu mai amenințător. El a zis că va apărea o nouă persecuție fără milă împotriva poporului lui Dumnezeu – de data aceasta pe o scară mondială. „Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorî, și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu. Atunci mulți vor cădea. Se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți. Și din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit” (Matei 24:9-13).

Cum condițiile se înrăutățesc, oamenii înfricoșați vor deveni și mai înfricoșați și se vor trăda unii pe alții. Într-un climat crescând cu fărădelege și ostilitate, lumea va abandona unii pe alții și pe Dumnezeu și instrucțiunile Lui. Satana, fiind aruncat pe pământ și știind că timpul lui este scurt (Apocalipsa 12:12-17), va încerca să distrugă planurile lui Dumnezeu.

Satana va inspira pe discipolii săi să ia controlul orașului Lui Dumnezeu, Ierusalem. „De aceea, când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit proorocul Daniel, „așezată în locul sfânt” – cine citește să înțeleagă. Atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă în munți... Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele vor fi scurtate...” (Matei 24:15-16), 21-22; compară Apocalipsa 11:2).

Ierusalemul a căzut forțelor din afară, mai înainte, inclusiv Romani, Arabi și Turci. Isus a prezis că forțe străine din nou vor obține control într-o perioadă de necontrolabilă criză globală mondială. Aceeași perioadă noi vom vedea, instigarea unui război mondial, care, dacă Dumnezeu nu ar fi să intervină, ar putea eventual să distrugă toată viața omenească de pe planetă.

Semne religioase și cerești

Isus a continuat cu alte semne care ar marca sfârșitul veacurilor. El a dezvăluit că conducătorii religioși vor folosi puterile înșelătoare ale Satanei ca să facă minuni și să convingă lumea să li se alăture lor. „Atunci, dacă vă va spune cineva: „Iată, Hristosul este aici, sau acolo”, să nu-l credeți. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși” (Matei 24:23-24).

Ca să contracareze această decepție, Hristos a prezis că evanghelia Lui va fi propovăduită cu credință tuturor națiunilor pe măsură ce epoca de sfârșit se apropie: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Matei 24:14).

Mai târziu, în timpul perioadei finale de 3½ de ani, El va folosi doi din servitorii Săi ca martori puternici pentru adevăr, dându-le puteri miraculoase: „Voi da celor doi martori ai Mei să proorocească, îmbrăcați în saci, o mie două sute șase zeci de zile... Ei au putere să închidă cerul,

ca să nu cadă ploaie în zilele proorociei lor; și au putere să prefacă apele în sânge, și să lovească pământul cu orice fel de urgie, ori de câte ori vor voi” (Apocalipsa 11:3, 6).

Alte evenimente dramatice vor marca aceste zile finale. „Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate” (Matei 24:29).

După aceste evenimente uimitoare, a zis Isus, El se va reîntoarce pe pământ cu putere și maiestate. „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă” (versul 30).

Profeția Muntelui Măslinilor a lui Isus Hristos: Unde ne aflăm noi acum?

Isus Hristos, în Profeția Muntelui Măslinilor (Matei 24; Marcu 13; Luca 21), a prezis câteva tendințe majore care vor crește și se vor intensifica înainte de reîntoarcerea Sa. Tendințele, a accentuat El cel mai mult, au fost înșelăciunea religioasă, războaie, foamete, boli epidemice și cutremure.

Aceasta este aparent în special în răspunsul Lui la întrebările discipolilor privitor la ce semne vor preceda reîntoarcerea Sa și sfârșitul acestui veac. „Isus le-a spus: „Băgați de seamă, să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu. Și vor zice: ”Eu sunt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți. Veți auzi de războaie și vești de războaie. Vedeți să nu vă spăimântați căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor” (Matei 24:4-8).

Sunt pe cale de a fi împlinite astăzi vre-unele dintre aceste semne prezise?

Decepție religioasă și confuzie

Noi am fost îngroziți de titlurile știrilor despre sinuciderile în masă a cultelor ca a lui Jim Jones și a adepților lui

în Guiana în 1978 și de cultul Porțile Raiului în sudul Californiei în 1978. O altă înlănțuire de evenimente tragice au condus la moartea Ramurei Davidiene a lui David Koreș în Texas în 1993. Aceste tragedii au ajuns la noutăți pentru că conducătorii lor carismatici au condus pe adepții lor nu la viață, ci la moarte.

Dar în nici un caz nu trebuie noi să presupunem că aceasta este singura formă de decepție religioasă pe care Isus a intenționat-o în avertismentul Lui. Chiar din zilele devreme ale Bisericii, Pavel a avertizat de „apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, căci chiar Satan se prefac într-un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitorii ai neprihănirii...” (1 Corinteni 11:13-15).

Alți apostoli au avertizat despre o mare conspirație religioasă *travestită ca Creștinism*. Petre a avertizat despre „învățători mincinoși care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare” (2 Petre 2:1). Ioan a scris că chiar și în zilele lui „au ieșit în lume muți prooroci mincinoși” (1 Ioan 4:1). El a dezvăluit de asemenea puterea în spatele acestei mari înșelăciuni: „Satana, acela care înșeală întreaga omenire” (Apocalipsa 12:9).

Circa două miliarde de oameni pretind că sunt Creștini. Totuși ei sunt

împărțiți între mii de biserici și denominații, toate pretinzând că-L urmează pe Hristos chiar în timp ce țin o varietate tulburătoare de credințe, obiceiuri și practici contradictorii. Este aceasta Creștinismul din Biblie sau o parte din decepția și confuzia religioasă pe care a prezis-o Hristos? (Pentru mai multă informație, cere broșura *Biserica pe care a clădit-o Isus* [The Church Isus Built] sau coboar-o de pe Internet la www.ucg.org - Literature Library – Select Languages – Eastern European -- Romanian).

Războaie și zvonuri de războaie

Primul război mondial a fost presupus să fie războiul care avea să sfârșească toate războaiele, după ce a luat opt milioane de vieți. O generație mai târziu războiul al doilea mondial a pretins aproape de 10 ori mai multe.

Dar ce să spunem despre alte războaie? Mai multe sute de mii au murit de atunci în Coreea, Vietnam, Afganistan, Iraq, Bosnia, Rwanda, Somalia și alte țări. Deși foarte rare ori au ajuns la noile știri, 20 până la 30 de războaie au bătut la orice moment dat spre sfârșitul secolului 20.

Conform cu anumite estimări, războaiele secolului 20 singure au omorât mai multă lume decât toate războaiele dinainte combinate.

Când orașul japonez Hiroșima a fost distrus de o bombă atomică la 6 august 1945, comandantul avionului B-29 care a cărat acea încărcătură mortală a ținut puterea de a distruge un oraș de mărime mijlocie. Astăzi, comandantul unui singur submarin nuclear supraveghează destulă putere distructivă care ar putea vaporiza mai multe decât 150 de orașe mari – destul de suficient pentru a îngenunchea câteva țări.

Duzini de asemenea submarine împănate cu arme nucleare dau târcoale prin oceane, și numărul lor nici nu începe să includă încărcăturile nucleare ce pot să fie plouate de pe alte vase de război, avioane, artilerie și rachete lansate din silozuri sau remorci. Isus a spus că circumstanțele epocii de sfârșit vor fi atât de amenințătoare în epoca de sfârșit că „nimeni n-ar scăpa” dacă Isus nu se întoarce (Matei 24:21-22). Numai în decadele recente a obținut omenirea puterea distructivă enormă ca literal să poată extermina viața omenirii de câteva ori.

Ce va aduce următorul mare război? Conform revelației lui Isus Hristos lui Ioan în Apocalipsa 6:8, 9; 9:13-18), cu mult peste *un bilion* de oameni vor fi măcelăriți. Cu arsenale înfricoșătoare de arme nucleare, chimice și biologice, asemenea pierderi amețitoare sunt numai o sobră posibilitate.

Foamete

Poate că îți mai amintești de titlurile noutăților din 1960 și 1970, când seceta și explozia populației a condus la înfometarea a sute de mii în India și Africa. Mai târziu noi am aflat că milioane au murit în China. Uniunea Sovietică, Cambodia, și Etiopia în perioada de după război și a ocupației comuniste a acelor țări.

Foametea nu trebuie să fie cauzată numai de condiții naturale; oamenii s-au arătat a fi perfect de capabili de a produce foamele lor proprii prin regulile și practicile lor. Foametea este de asemenea o consecință naturală a întreruperii economiei, transportului și a ciclurilor agricole naturale în timpul războaielor.

Foamete mult răspândite au luat sute de mii de vieți în unele din țările din Africa în ani recenți. Se pare că este

numai o chestiune de timp înainte ca creșterea populației lumii va produce un alt tur de lipsuri drastice de alimente. Numai în ultimul secol populația lumii s-a mărit de patru ori la mai mult de șase miliarde. Circa 80 de milioane de oameni sunt adăugați în fiecare an, un alt bilion sunt de așteptat să fie adăugați la fiecare decadă.

Dacă aceste rate de creștere continuă, populația globală se va dubla din nou în următorii 50 de ani. Ce îi preocupă pe mulți din conducătorii lumii și organizații, este că cea mai mare parte a acestei creșteri se va întâmpla în țări care sunt cel mai puțin capabile să producă mâncare, locuințe și îmbrăcăminte pentru inundația de noi cetățeni. Cu atâtea guri noi de hrănit, înfometarea – și asociata dezbinare socială – se va răspândi inevitabil. Situația este atât de periculoasă încât orice tulburare a vremii în zonele producând alimentele – poate aduce lipsă de mâncare în orice moment. Un factor adesea ne băgat în seamă este paternul vremii este relația dintre oameni și Dumnezeu.

Noi am uitat faptul că Dumnezeu controlează vremea. Regele Solomon a înțeles aceasta când a scris: „Când se va închide cerul, și nu va fi ploaie, din pricina păcatelor făcute de ei împotriva Ta: dacă se vor ruga în locul acesta și vor da slavă Numelui tău, și dacă se vor abate dela păcatele lor, pentru că îi vei pedepsi - ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi și al poporului Tău Israel, învață-l calea cea bună pe care trebuie să umble, și să trimiteți ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moștenire poporului Tău” (1 Regi 8:35-36).

Cum comportarea oamenilor continuă să degenereze pe măsură ce se apropie sfârșitul, alte profeții indică alte schimbări drastice în caracterul vremii – și rezultanta foamete – sunt unelte pe care

Dumnezeu le va folosi ca să atragă atenția unei omenirii răzvrătitoare.

Epidemii de boli

Cercetătorii medicali sunt în șoc de un eveniment recent: apariția neașteptată de noi boli și epidemii. AIDS a generat cele mai multe titluri de noutăți – și pe drept așa, de când în numere goale a pretins mai multe vieți decât plaga neagră care a devastat Europa medievală.

AIDS este numai una din plăgile incurabile care îngrijorează guvernele și oamenii de știință. Numele sunând exotic a unor ucigași ca Boala Legionarilor, Febra Lassa, hantavirus, Machupo Virus și Ebola dezmint cât sunt ele de ucigătoare. Unele dintre acestea au rezistat tratamentului sau curei simplu pentru că se răspândesc atât de repede și omoară atât de iute, că oamenii de știință nu pot să le studieze cum sunt transmise.

La fel de înfricoșătoare este apariția speciilor rezistente la antibiotice a vechilor calamități ca tuberculoza, plaga bubonică și unele bacterii. Alte boli, care s-a crezut că au fost cucerite – incluzând malaria și holera – se reîntorc la viață cu o înverșunare letală. Ca să nu uităm, o specie neobișnuită de influență a omorât 20 de milioane de oameni într-o epidemie răspândită peste toată omenirea în 1918 și 1919, luând mai multe vieți decât au fost pierdute pe toate câmpurile de bătălie din primul război mondial

Secolul 20 a văzut rate până la cer în boli originare în comportarea omului, dietă sau alți factori de mediu înconjurător: cancer, boli transmise sexual, diabet, boli de inimă și ciroză de ficat, numai pentru a numi câteva.

Dacă acestea nu sunt suficiente, ține în minte că distrugerea structurii sociale care rezultă inevitabil din război și foamete vor conduce fără îndoială la

epidemii masive și răspândite. Armele chimice și biologice sunt o altă posibilitate care să ne înghețe când considerăm cum se pot împlini profețiile biblice.

Cutremure în diferite locuri

Numai în decadele recente au înțeles oamenii de știință cauzele cutremurelor de pământ. Crusta pământului, au descoperit ei, este ca coaja unui ou care este crăpată, dar conține un interior de magmă lichidă. Piesele gigantice ale scoarței pământului se mișcă încet cum plutesc pe magmă. Acolo unde piesele se freacă unele de altele iau loc cutremure și erupții periodice vulcanice.

Zonele de cutremur includ unele dintre cele mai populate zone din lume – incluzând mult din coasta de Vest a Statelor Unite, Italia, sud estul Europei, Turcia, Filipinele, Taivan, Indonezia și Japoniei.

Sunt cutremurele în creștere? Este greu de făcut comparații pe termen lung pentru că seismografele moderne au fost în folosință numai pentru puțin mai mult de un secol. Scara Richter, care măsoară mărimea cutremurelor, datează numai din 1935. De asemenea, astăzi sunt în loc instrumente cu mult mai sensibile, astfel multe cutremure care ar fi fost neobservate cu ani în urmă sunt acum detectate.

Chiar și așa, recorduri de la Centrul Național de Informații de Cutremure al Statelor Unite identifică mai mult de 20 de

cutremure în secolul XX care au omorât 10,000 sau mai mulți oameni, incluzând unele dintre cutremurele monstruoase care au luat mai mult de 100,000 de vieți fiecare. Mai mult de 1 milion de oameni au murit în cutremure în ultimii 100 de ani.

Curent, literal mii de cutremure au loc zilnic, deși cele mai multe sunt atât de neînsemnate încât sunt detectate numai de instrumente. Totuși, sunt aproape 1000 de cutremure moderate până la puternice (5.0 la 6.9 pe scara Richter) într-un an obișnuit, plus o medie de 18 cutremure majore (7.0 la 7.9) și un cutremur masiv de 8.0 sau mai mult. Dacă cutremurele se măresc în putere sau frecvență, sau nu, prezicerea lui Isus Hristos de „cutremure în locuri diferite” cu siguranță că descrie secolul XX. Amintește-ți, totuși, că Isus a spus „toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci... Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor” (Matei 24:6-8). Multele tragedii pe care le vedem în jurul nostru sunt reamintiri congelante a cuvintelor lui Isus și o pregustare a unor catastrofe și mai mari ce urmează să vină.

Ca un rezultat a acestor lucruri teribile, acei ce vor supraviețui și rămân, eventual se vor umili suficient ca să se pocăiască și să accepte promisiunea Creatorului nostru a unui viitor strălucit în lumea de dincolo de epoca noastră. Numai atunci, se vor împlini profețiile vechi de secole a unei lumi utopice de pace și belșug.

Analogia smochinului îmbobocind

Înainte de a conclud, Isus a dat o altă analogie ca să ne ajute să înțelegem că nu toate catastrofele – războaie, foamete, plăgi sau cutremure – vor indica iminența reîntoarcerii Sale. El compară observarea noastră a evenimentelor conducând la criza de sfârșit al veacurilor cu vederea unui smochin care îmbobocea și astfel recunoscând că sosirea verii este aproape.

El a zis: „Dela smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă” (Matei 24:32-33). Notează că „toate aceste lucruri” trebuie să fie prezente pentru ca analogia să fie validă.

Adresându-Se celor care vor ”vedea toate aceste lucruri” desfășurându-se, Isus a adăugat „adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” (versurile 34-36).

Ca și în natură, primăveri false se pot întâmpla. Uneori vremea se încălzește și se pare că totul este gata pentru primăvară, unii pomi chiar înmugurind, când deodată, înghețul cauzează multe daune. Asemănător, multe evenimente mondiale neplăcute din trecut pot fi privite ca primăveri false.

Spre exemplu, pentru prima dată în istorie secolul al douăzecilea a văzut erupția *războaielor mondiale*. Aceste două războaie mondiale pustiitoare au cauzat durere nespusă și au adus moartea la zeci de milioane. Totuși aceste două războaie eventual s-au terminat și lumea s-a reîntors la un armistițiu nestabil și o pace relativă. Numai survenirea războaielor teribile de distructive nu este dovadă că epoca de sfârșit a sosit.

La fel, istoria a văzut pendulări periodice a moralității dela cea mai abjectă licență la cea mai strictă moralitate și înapoi. Astfel s-a întâmplat în zilele Apostolului Pavel, în timpul Imperiului Roman, în Islam, în Renaștere și în zilele noastre.

Pavel a descris deteriorarea valorilor morale și spirituale care ar aduce ultimele zile: „Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3:1-5).

Din nou, cheia pentru determinarea dacă o pendulare în jos – inclusiv cea modernă – este parte din degradarea morală de care au vorbit apostolii și profeții, și dacă tendința este în creștere continuă sau până la urmă diminuează. Dacă ele continuă să se intensifice, și sunt însoțite de alte semne ale epocii de sfârșit prezise de Isus Hristos și de profeți, atunci evenimentele finale pot fi numai după colț.

Vremea sfârșitului: Sfârșitul a ce?

Biblia vorbește de „vremea sfârșitului.” Dar exact, ce va veni la un sfârșit?

Isus Hristos a contrastat „veacul acesta” cu „cel [veacul] viitor” (Matei 12:32). Cuvântul tradus „veac” în acest pasagiu este cuvântul grec *aeon* (de unde derivă cuvântul *eon*) însemnând „o perioadă de timp de durată indefinită...marcată de caracteristici morale și spirituale” (*Dicționarul*

Expositor Complect al lui Vine al Cuvintelor din Vechiul și Noul Testament [Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words], 1985, „Veac”).

Pavel a contrastat veacul „cel viitor” (Efeseni 1:21) cu lumea pe care o cunoaștem noi, care este numită „acest veac rău” (Galateni 1:4). Spiritual și moral, această epocă și cea viitoare sunt opuse.

Pentru a le înțelege corect pe amândouă, noi trebuie să ne dăm seama că *aceasta nu este lumea lui Dumnezeu*. Dumnezeu nu este autorul caselor distruse, căsătoriilor sfărâmate, violenței, urii rasiale și etnice, corupției guvernamentale, lăcomiei, poluției, depresiunii, bolilor și persecuțiilor, cu suferința ce rezultă și pe care o vedem peste tot în jurul nostru. Pavel arată exact cauza acestor necazuri „*dumnezeul veacului acestuia*” (2 Corinteni 4:4), nimeni altul decât însuși Satana diavolul.

Cât este de mare influența acestei ființe? Apostolul Ioan ne spune că „toată lumea zace în cel rău” (1 Ioan 5:19). Întreaga omenire este influențată de gândirea, atitudinea și acțiunile acestei ființe rele și a cohortelor sale păcătoase de demoni. Ioan ne avertizează mai departe că puterea de decepție a Satanei este atât de mare că el „înșeală întreaga lume” (Apocalipsa 12:9).

Influența Satanei este atât de imensă pe cât este de pătrunzătoare. Neobișnuit cum ar suna, una dintre cele mai mari zone de influență a Satanei este religia, unde ideile *lui* – nu ale lui Dumnezeu – predomină. Pavel i-a prevenit pe Creștini despre puterea înșelătoare a Satanei chiar și înăuntrul Creștinismului: „chiar Satana se preface într-un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihăririi” (2 Corinteni 11:13-14).

Pavel i-a prevenit pe acei care ar putea trăi vieți neprihănite că ei trebuie să se lupte continuu împotriva influențelor spirituale nevăzute care domină lumea din jurul lor. „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor,

împotriva stăpânilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutății cari sânt în locurile cerești” (Efeseni 6:12).

Sub influența Satanei, lumea are propria ei „înțelepciune” (1 Corinteni 1:20-29), o cale de gândire care consideră pe Dumnezeu Bibliiei și modul Lui de viață o „nebulă” (1 Corinteni 2:14). Ca rezultat, omenirea nu recunoaște că este rejecția colectivă a omului, a lui Dumnezeu și a căilor Lui, care a dus la suferința și necazurile care umplu lumea de astăzi.

Când Biblia menționează „epoca de sfârșit” sau „sfârșitul veacului,” se referă la venirea sfârșitului acestui *veac rău*. Acest veac – în realitate veacul Satanei – va veni la un sfârșit, fiind înlocuit de epoca guvernării și conducerii lui Dumnezeu a întregii omeniri.

Acest veac viitor – adesea referit în Biblie ca timpul când Împărăția lui Dumnezeu va governa peste pământ – va fi introdusă de Isus Hristos la întoarcerea Sa. Pentru a înțelege mai bine aceste teme și evenimente profetice majore, să fii sigur că ceri copia ta gratuită a broșurii *Evangelia Împărăției* [The Gospel of the Kingdom], *Cartea Apocalipsa Dezvăluită* [The Book of Revelation Unveiled], *Statele Unite și Marea Britanie în Profeția Biblică* [The United States and Britain in Bible Prophecy] și *Tu Poți Înțelege Profeția Biblică* [You Can Understand Bible Prophecy] sau coboar-o de pe Internet la www.ucg.org –Literature Library – Select Languages – Eastern European -- Romanian. Ele te vor ajuta ca să ai o înțelegere mai bună a lumii de neînchipuit mai bune pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru noi dincolo de acest veac.

Vremea Sfârșitului în Cartea Apocalipsa

În acontul Evangheliilor Isus a dat un scurt rezumat al evenimentelor care aveau să conducă la reîntoarcerea Lui. Dar mai târziu El a umplut multe din amănunte. Circa 60 de ani au trecut înainte ca El să dezvăluie Apostolului Ioan mai multe din specificurile epocii de sfârșit. Această profeție lungă și amănunțită este ultima carte din Biblie, Apocalipsa.

Aici găsim din nou delineaarea profeției pe care Isus a dat-o pe Muntele Măslinilor, dar reprezentată în simbolism extins. Noi găsim de asemenea amănunte adiționale.

În primul capitol Ioan scrie că, în viziune, el a fost purtat într-un timp pe care el l-a numit „Ziua Domnului” – aceeași perioadă „ziua Domnului” de profeții timpurii și alți apostoli (Isaia 13:6, 9; Ioel 1:15; Amos 5:18-20; Obadia 1:15; Țefania 1:14; Zaharia 14:1; Maleahi 4:5; 1 Tesaloniceni 5:2; 2 Petre 3:10).

Viziunea epocii de sfârșit

Apocalipsa este o carte scrisă ca să dezvăluie viitorul, și Isus Hristos este Cel ce face dezvăluirea: „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile cari au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan, Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui!” (Apocalipsa 1:1, 7).

Aici este tema Apocalipsei: timpul epocii de sfârșit și venirea lui Isus Hristos pentru a stabili Împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Ioan explică unde se afla el când a primit viziunea epocii de sfârșit: „Eu, Ioan, fratele vostru, care sânt părtaș cu voi la necaz, la Împărăție și la răbdarea în Isus Hristos, mă aflu în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos. În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe” (Apocalipsa 1:9-10).

Ziua Domnului (de asemenea cunoscută în Scriptură și ca „ziua lui Hristos) este timpul intervenției lui Dumnezeu în afacerile oamenilor când El va stabili Împărăția Sa. (Simplu, în acest context nu se referă la o zi a săptămânii în particular pentru închinăciunea la Dumnezeu. Pentru a înțelege mai bine ce zi a pus Dumnezeu de o parte pentru odihnă și închinăciune, te rugăm să ceri broșura gratuită *Dela Apus la Apus: Ziua de Odihnă a lui Dumnezeu.*)

Pavel a zis: „Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: „Pace și liniște!” atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare” (1 Tesaloniceni 5:2-3).

Într-o altă scrisoare Pavel o cheamă „ziua Domnului” (2 Tesaloniceni 2:2). Motivul este că Hristos, Domnul, este punctul central al acestor evenimente. De aceea această perioadă de timp se cheamă ziua Domnului.

Viziunea lui Ioan a zilei Domnului începe în Apocalipsa 4: „Numaidecât am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva” (versul 2). După descrierea scenei din ceruri, Ioan se concentrează pe un sul pe care îl ține Dumnezeu, și după cum vom vedea, și care înregistrează evenimentele epocii de sfârșit: „Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinlăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceți” (Apocalipsa 5:1).

Numai Isus Hristos, chemat Mielul, este demn de a deschide sigiliile (pecețile) și să dezlege evenimentele epocii de sfârșit. Când Dumnezeu Tatăl determină că timpul este gata, El îl autorizează pe Isus să înceapă evenimentele înscrise pe sul. Ele includ evenimentele înspăimântătoare ale epocii de sfârșit proorocite dintr-un capăt la celălalt al Scripturilor ca să aibă loc în timpul perioadei de 3 ½ de ani.

Cele șapte peceți descriu evenimente înainte și după reîntoarcerea lui Isus ca să guverneze pământul. „M-am uitat, și împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!” (Apocalipsa 5:11-12). Aici Isus este autorizat să dezlănțuie evenimentele finale și să stabilească Împărăția Sa pe pământ.

Explozia populației și Profetia

Conform cu experții în populație, au trebuit mai mult de 1900 de ani pentru ca populația lumii să crească dela o aproximativ 250 de milioane în timpul lui Hristos la un bilion și jumătate la începutul secolului 20. Atunci, numai în secolul 20, populația a explodat ca să se *împătrească* în mărime. A ajuns la punctul amețitor de șase bilioane de oameni. În pofida avansurile în controlul nașterilor, populația globului continuă să crească rapid.

O clipire la tendință arată de ce sunt mulți îngrijorați. Conform cu Divizia Populației a Națiunilor Unite, a trebuit 123 de ani să ajungem dela un bilion la două bilioane de populație. Totuși a fost nevoie de numai 33 de ani să atingem marca de 3 bilioane și 14 ani să ajungem la nivelul de

patru bilioane. Următor, a luat numai 13 ani să atingem 5 bilioane și numai 11 ani mai târziu a trecut peste marca de 6 bilioane.

De acum încolo, este estimat că se va adăuga un bilion de oameni la fiecare 10 ani. Cu acest ritm de creștere – adăugând circa 80 de milioane de oameni pe an – continuă, populația planetei se va dubla în următorii 50 de ani.

Ce înseamnă toate acestea? Este pământul capabil să susțină acest nivel de creștere a populației fără să aducă consecințe serioase?

Semne de oboseală globală a mediului înconjurător

Pământul arată deja consecințe serioase dela această creștere rapidă în populație combinată cu consumarea excesivă a resurselor pământului. În 1989 industria pescuitului a raportat o micșorare a cantității de pește prins în oceane, și scăderea a continuat. Scăderea rezervelor de metale, combustibililor de fosile, a pădurilor, a pământurilor arabile, a apei potabile și a animalelor sălbatice este un fapt al vieții.

Poluția a ajuns o scară globală, aproape nici o parte a pământului nu există fără contaminarea aerului, apei sau a solului. Acesta nu este o vedere extremistă, dar ceea ce raportează regulat agențiile internaționale ca UN și Crucea Roșie.

Poate că în Statele Unite, Europa și Japonia, unde sunt fonduri disponibile pentru a controla cele mai dăunătoare efecte ale creșterii populației, nu este prea mulă îngrijorare. Dar aceste națiuni formează numai a șasea parte, sau un bilion, a populației lumii. Restul lumii este într-o situație cu mult mai proastă.

Mai multe foamete sunt prezise

Creșterea dramatică a populației lumii a pus presiuni mari asupra sistemelor politice, militare, economice și sociale în jurul planetei. Unele agenții de ajutor deja consideră părți din Africa să fie într-o stare de foamete cronică.

Explozia populației nu este numai o problemă de cantitate, dar și de calitate – din cauza standardelor de viață diferite. În timp ce rata nașterii în țările industrializate a scăzut, în regiunile înapoiate a rămas foarte ridicată.

Este estimat că mai mult de 95 la sută din creșterea populației va avea loc în 130 din cele mai sărace țări ale lumii. Deja, un sfert din locuitorii pământului trăiesc cu mai puțin de un dolar pe zi.

Totuși aceștia sunt parte dintr-un grup care se multiplică dramatic. Jumătate din populația lumii este concentrată în China (1.2 bilioane), India (1 bilion), Africa (800 milioane).

Pe măsură ce populația crește, se încordează relațiile din orașe și între națiuni. Mai multe crime, violențe și boli vor apărea invariabil pe măsură ce populația este forțată tot mai mult să trăiască în locuri aglomerate și insalubre.

Conform cu statisticile Națiunilor Unite din 1990, Tokio este cel mai populat oraș cu 25 de milioane, urmat de 16 milioane al orașului New York. Dar Națiunile Unite calculează că în următorii 15 ani cele mai mari orașe vor fi în țările sărace, cum este Bombei, India, cu 28 de milioane, Lagos, Nigeria, cu 24 de milioane, Șanghai, China, cu 23 de milioane, și Mexico City și Sao Paolo cu 20 de milioane fiecare. Ar putea aceste țări sărăcite să continue să ofere servicii de bază și să impună pacea dacă resursele lor se vor termina?

Profeția în împlinire

Cum este legat aceasta de profeție? Mai întâi, conform cu scenariul epocii de sfârșit descris în cartea Apocalipsa, o armată masivă venind dinspre Est de Eufrate, va trece râul și ne va aduce un război mondial dezastruos. „Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu, și zicând îngerului al șaselea, care avea trâmbița: „Dezleagă pe cei patru îngeri, cari sânt legați la râul cel mare Eufrat!” Și cei patru îngeri, cari stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost dezlegați, ca să omoare a treia parte din oameni. Oștirea lor era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți;

le-am auzit numărul” (Apocalipsa 9:13-16).

Pentru ca această profeție să se împlinească, bilioane de oameni trebuie să existe pe planetă pentru această regiune să cuprindă 200 de milioane de soldați zdraveni. Până în ultima parte a secolului 20, Chinezii și alte popoare Asiatice nu ar fi putut să adune nici măcar jumătate din numărul acesta. Dar acum, pentru întâia dată în istorie, ei pot aduce o asemenea forță militară.

De asemenea, cum populația lumii s-a multiplicat în secolul 20, tot așa a fost explozia de cunoștințe, făcută posibilă de îmbunătățirea comunicațiilor, călătoriei și a tehnologiei. Noi putem vedea cu ușurință împlinirea profeției pe care Dumnezeu a dat lui Daniel: „Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește” (Daniel 12:4).

Noi luăm de bune asemenea lucruri ca călătoria internațională, calculatoarele, internetul, și explozia de cunoștințe, dar acestea au devenit la îndemână într-o mare măsură începând cu anii de sfârșit ai secolului 20.

Paralela cu vremea lui Noe

Predicția unei creșteri rapide a populației este legată de condițiile din vremea lui Noe. Hristos a comparat societatea din vremea lui Noe cu cea din epoca de sfârșit: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut

nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului” (Matei 24:37-39).

Lumea din vremea lui Noe nu a fost conștientă că judecata lui Dumnezeu era îndeplinită din cauza creșterii faptelor lor rele. Biblia spune că pământul era plin de violență și de corupție, care a fost motivul pentru care Dumnezeu a adus Potopul (Genesa 6:5-12).

Noua Biblie Americană o descrie în felul acesta: „În ochii lui Dumnezeu pământul era corupt și plin de fărâdelege. Când Dumnezeu a văzut cât de corupt devenise pământul, de când toți muritorii duceau vieți depravate pe pământ, i-a zis lui Noe: „Am hotărât să pun capăt tuturor muritorilor pe pământ; pământul este plin de fărâdelege din pricina lor. Așa că îi voi distruge pe ei și toată viața pe pământ” (Genesa 6:11-12).

Predicția lui Hristos, că în epoca de sfârșit condițiile vor fi similare cu cele din vremea lui Noe, se aseamănă cu descrierea zilelor noastre, deși noi nu știm exact cât de mult timp Dumnezeu în răbdarea Lui va permite să treacă timpul înainte de a interveni. El a proorocit că eventual îi va pedepsi pe locuitorii pământului pentru căile lor rele, răzvrătitoare și va stabili Imperiul Lui veșnic de pace. Petre ne reamintește: „când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia” (1 Petre 3:20).

Explozia populației este un fapt al vieții. Dar puțin își dă lumea seama că aceste circumstanțe conduc la împlinirea profețiilor epocii de sfârșit – în final aducând unei lumi necăjite soluții pe care numai Dumnezeu în mila Lui le poate produce.

Hristos desface cele șapte peceti

Ioan descrie perioada de dinainte de cei 3 ½ ani. Isus deschide, în Apocalipsa 6, șapte peceti pe sulul profeției. Primele patru din cele șapte reprezintă evenimente începând în zilele apostolilor și conducând până la epoca de sfârșit. Isus a dat semnificația pecetilor în Profeția Olivet despre sfârșitul veacurilor (Matei 24, Marcu 13, Luca 21).

Prima pecete (Apocalipsa 6:1-2) reprezintă decepția unei Creștinătăți false care a început încă din zilele Apostolilor (Matei 24:4-5). A doua pecete (Apocalipsa 6:3-4) se referă la devastările crescânde cauzate de războaie pe măsură ce sfârșitul se apropie (Matei 24:6-7). A treia pecete (Apocalipsa 6:5-6) reprezintă creșterea foamei și a foametelor (Matei 24:7). Alte consecințe ale războiului și foamei este reprezentat de a patra pecete (Apocalipsa 6:7-8) – asemenea lucruri ca bolile, plăgile și neliniștea civilă care omoară multă lume (Matei 24:7).

Toate aceste elemente ale primelor patru peceti se întâmplă, cu diferite grade de frecvență și intensitate, din vremea lui Hristos și până acum. Dar ele vor fi de asemenea intensificate cu mult în suferința pe care omenirea va trebui să îndure în epoca de sfârșit.

A cincia pecete (Apocalipsa 6:9-11) ne aduce direct la epoca de sfârșit. Recunoaște persecuțiile și martiriul din trecut al servitorilor lui Dumnezeu și anunță că ei vor trebui să aștepte numai „puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, cari aveau să fie omorâți ca și ei,” înainte ca Dumnezeu să răzbune morțile lor.

În Matei 24:9 Isus le spune discipolilor Săi că timpul lor va fi când „vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.” Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi” (versul 21).

A șasea pecete

Următoarea pecete descrie cum „puterile cerurilor vor fi clătinate” (Matei 24:29) după încercările epocii de sfârșit și începutul martiriului sfinților, dar înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie dezlănțuită în „Ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată” (Ioel 2:31). Aceste semne cerești anunță începutul Zilei Domnului.

Semne cerești înfricoșătoare anunță intervenția directă a lui Isus Hristos în evenimentele mondiale pentru a salva omenirea de ea însăși. Aceasta dovedește că, în timp ce Dumnezeu a permis dezastrele anterioare ale epocii de sfârșit, Satana a fost forța lor conducătoare.

„Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat, și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele, și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic. Cerul s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor.

Împărații pământului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?” (Apocalipsa 6:12-17).

Isus a descris acest al șaselea semn în Profeția Muntelui Măslinilor „Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, cari nu vor ști ce să facă la auzul urlului mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea

lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și slavă mare. Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie” (Luca 21:25-28).

În consecință, aproape de sfârșitul celor 3 ½ de ani a mâniei Satanei, Dumnezeu va interveni, mai întâi cu semne și minuni în ceruri, după aceea prin orchestrarea pedepselor Lui finale înainte de reîntoarcerea lui Isus Hristos.

A șaptea și ultima pecete

În sfârșit a șaptea pecete este ruptă (Apocalipsa 8). Descrie alte șapte aspecte ale evenimentelor epocii de sfârșit, fiecare anunțată printr-un sunet de trompetă. În primele patru dintre aceste plăgi Dumnezeu lovește pământul și sistemele de protecție a mediului ambiant al omenirii. Plaga trompetei a cincia produce dureri mari celor ce refuză să-L servească pe Dumnezeu. În plaga trompetei a șasea, Dumnezeu permite să înceapă un război mondial total neimaginabil de distructiv (Apocalipsa 8-9).

Cu sunatul trompetei a șaptea, Biblia dezvăluie că „se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor” (Apocalipsa 10:7).

Această taină a epocii de sfârșit a fost menționată pe scurt în Grădina din Eden și înțelesul ei întrezărit de patriarhi și de prooroci. Ioan scrie: „Îngerul, al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, cari ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor” (Apocalipsa 11:15).

Dumnezeu este în control. Fiecare amănunt profetic va fi îndeplinit conform cu planul Lui. (Pentru a afla mai mult despre această carte interesantă, cere broșura noastră gratuită *Cartea Apocalipsa Dezvăluită* [The Book of Revelation Unveiled] sau coboar-o de pe Internet la www.ucg.org –Literature Library – Select Languages – Eastern European -- Romanian).

Cum Hristos a terminat Profeția Muntelui Măslinilor, El a avertizat pe discipolii Lui care vor trăi în timpul epocii de sfârșit: „Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, cari se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului” (Luca 21:34-36).

Această generație nu va trece

Mulți sunt nedumeriți de cuvintele lui Hristos, „Adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri” (Matei 24:34).

A înțeles El acea generație a discipolilor Lui? Două motive biblice elimină această posibilitate.

Prima este contextul. Isus abia le spusese „Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși” (versul 33).

Au văzut discipolii Lui „toate aceste lucruri” în generația lor? Cu siguranță că nu. Ei nu au fost într-o generație care să aibă puterea de a distruge

toată omenirea. Isus a spus despre generația finală, a epocii de sfârșit, „Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.” Este clar că armele din epoca aceea nu au fost suficiente să împlinescă această profeție.

Deși discipolii lui Hristos au văzut războaie, foamete, plăgi și persecuții, și unii chiar au trăit să vadă distrugerea Ierusalimului, acestea nu au fost împlinirea totală a cuvintelor lui Isus. Ele nu au fost evenimentele globale profesate care să ducă direct la întoarcerea lui Isus.

Al doilea, Isus le-a spus continuu discipolilor Săi că numai Dumnezeu Tatăl știa exact când avea să înceapă epoca de sfârșit. „Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” (Marcu 13:32). Dacă Isus ar fi știut că epoca de sfârșit avea să fie în generația lor, El s-ar fi contrazis pe Sine Însuși. El a spus că nici măcar El nu a știut timpul exact. Ceea ce a știut El a fost că evenimentele epocii de sfârșit toate se vor întâmpla în cadrul unei generații.

Chiar și după ce Isus a fost înviat și le-a apărut discipolilor Lui, ei L-au întrebat, „Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: „Doamne, în

vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?” El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat supt stăpânirea Sa” (Faptele Apostolilor 1:6-7).

Discipolii lui Isus nu au observat vremea sfârșitului. Acela nu a fost momentul pe care Dumnezeu îl stabilise pentru ca el să aibă loc. Numai o singură generație va observa toate condițiile globale crescânde, descrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Acea generație va vedea o perioadă specifică de 3½ de ani, care va da afară „această epocă prezentă rea” și va introduce Împărăția lui Dumnezeu. Dar mulți vor pieri înainte ca acele zile teribile să ia sfârșit.

Ce a înțeles atunci Isus când a zis: „, nu va trece neamul acesta”? El numai a explicat că, odată ce toate condițiile mondiale profesate sunt prezente, ele nu vor continua indefinit. Condițiile lumii vor fi atât de amenințătoare că ele nu vor putea să continue indefinit sau noi vom fi în pericol de extincție.

Aceste evenimente nu vor trece de la o generație la alta. Odată ce condițiile profesate există, totul se va împlini – inclusiv reîntoarcerea lui Isus Hristos – în cadrul unei singure generații.

Cadrul lui Dumnezeu pentru profeția epocii de sfârșit

Care este interpretarea corectă a profeției? Poate să aducă beneficii spirituale?

Apostolul Petre a menționat că profeția ar trebui să servească la întărirea speranței și credinței noastre în viitor. El a zis: „Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre” (1 Petre 1:19).

Aici Petre compară profețiile Bibliei cu o lumină care aduce vizibilitate până la sosirea finală a Împărăției lui Dumnezeu, adusă de Isus Hristos pe pământ. Când aceasta se întâmplă fiecare ochi va vedea gloria Lui ca și cum ar fi o lumină mare (Matei 24:27, 30; Apocalipsa 1:7).

Dumnezeu ne-a dat o delinare și secvență a evenimentelor profetice, dar multe elemente specifice rămân neclare. Unele lucruri le putem vedea clar, dar altele sunt dincolo de înțelegerea noastră în acest moment al istoriei.

Cu alte cuvinte, Biblia produce un cadru de încredere al profeției, dar poate fi contra productiv să încerci să interpretezi fiecare amănunt care încă trebuie să fie împlinit în lumina circumstanțelor noastre. Asemenea circumstanțe se pot schimba dramatic înainte ca detaliile acelea să se împlinescă.

Deci care este cadrul profeției care rămâne sigur? Între multe profeții a evenimentelor ce conduc la întoarcerea lui Hristos, unele scenarii profetice majore pot fi identificate și confirmate specific pe măsură ce se întâmplă. După cum a spus Petre „faci bine să le ieși în seamă.”

Prima condiție: Capacitatea omului de a anihila viața omenească

Prima dintre aceste profeții certe are de a face cu o condiție specifică descrisă de Hristos că ar fi prezentă numai când epoca de sfârși se apropie. El le-a spus discipolilor Săi: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate” (Matei 24:21-22).

Isus a avertizat că va veni timpul când omenirea va vedea capacitatea sa distructivă crescând atât de teribil că toată viața omenească ar putea fi ștersă. Aceasta este ce face timpul de „necaz mare” atât de înfricoșător, ne egalat în istoria omenirii.

Omenirea s-a luptat în războaie dela răsăritul istoriei. Dar omul nu a avut niciodată capacitatea – cu pietre și bâte, arcuri și săgeți, tunuri sau arme automate – să extermină literal fiecare ființă omenească de pe fața pământului.

Aceasta s-a schimbat în 1945 cu detonarea primei bombe atomice, urmată de dezvoltarea a mult mai distructive bombe cu hidrogen. Cu mii de arme nucleare la dispoziția sa, omul are capacitatea de a distruge toată viața omenească de pe fața planetei de mai multe ori. Această situație nu a existat niciodată în istorie până la ultima jumătate a secolului 20. Omul nu a fost niciodată un bun îngrijitor al pământului, dar nu a avut niciodată capacitatea de a distruge toată viața omenească. Dar Hristos a prezis că, lăsat fără control, omenirea va face exact aceasta – și acesta este un motiv pentru care El va trebui să intervină să salveze omenirea.

A doua condiție: renașterea națiunii Evreiești

A doua condiție care trebuie să existe înainte de reîntoarcerea lui Hristos privește existența națiunii moderne a Israelului în control al Ierusalimului pentru un timp.

Supraviețuirea religiei și a culturii acestui popor biblic antic, care a fost martor la ridicarea și căderea unor astfel de civilizații mari ca Egipt, Babilon, Persia, Grecia și Roma, merge contra oricărui probabilități. Faptul că nu a fost niciodată asimilată în națiunile unde a fost răspândită este fără precedent. Un istoric al secolului 19, Heinrich Graetz, a declarat că „o națiune care a fost martoră la ridicarea și decadența celor mai multe imperii din antichitate, și care încă continuă să-și păstreze locul și astăzi, merită cea mai apropiată atenție.”

Istoricul Randall Price relatează o anecdotă despre Napoleon. Împăratul francez trecea pe lângă o sinagogă și a auzit plânset înăuntru. El a întrebat: „Ce este cu acest plânset?” I s-a spus că plânsetul era pentru distrugerea templului. Impresionat, Napoleon a zis: „Un popor care

dorește cu atâta pasiune orașul și templul său nu se poate să nu izbutească să nu le restaureze într-o bună zi!”

Această prezicere s-a îndeplinit parțial. Acum Evreii – descendenți din imperiul antic al lui Iuda – sunt din nou în posesia Ierusalemului, și „plânsetul” lor are loc pe partea de vest a Muntelui Templului, la peretele de susținere pentru platforma vastă pe care Herod cel Mare a construit-o să suporte reconstrucția templului. Acolo, la Peretele de Vest, mulți evrei încă plâng și deplâng pierderea templului lor și se roagă pentru restaurarea lui. De aceea locul este de asemenea numit cu dreptate Peretele Bocetului.

Hristos a descris condiții sub care, pe măsură ce se apropie epoca de sfârșit, Evreii vor controla din nou Ierusalemul și „locul sfânt.” Mai târziu El a zis că locul sfânt va fi profanat. El a declarat, „De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit proorocul Daniel, „așezată în locul sfânt” -cine citește să înțeleagă! atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți” (Matei 24:15-16). Urâciunea pustiirii descrisă în Daniel 8-12, are de a face cu profanarea locului sfânt în Ierusalem.

Înainte de 1948 aceasta a părut ca o imposibilitate. Evreii fuseseră răspândiți aproape 2000 de ani, și Arabii erau înrădăcinați bine în țară. Evreii nu au avut puterea militară, unitatea sau suportul celei mai mari părți a lumii ca să vină în Palestina. Multe cărți au fost scrise despre condițiile copleșitoare contra încercării Zionismului de a stabili o țară evreiască. Totuși a fost stabilit un stat Zionist.

Odată ce noua națiune a Israelului modern a început în 1948, s-a părut că locuitorii ei nu aveau să controleze niciodată Ierusalemul, și națiunile arabe mai populate care o înconjurau, s-au jurat că ele nu o vor permite niciodată. Totuși, în 1967, în așa numitul Război de Șase Zile, statul Israel a luat posesia Ierusalemului. Dar controlul Muntelui Templului, platforma pe care a stat templul, a fost dat arabilor.

De când arabii controlează Muntele Templului, sau „locul sfânt” la care s-a referit Hristos în profeția Sa, este o parte a profeției care nu s-a împlinit încă. Din 1989 eforturi organizate au continuat să se prepare pentru construcția unui templu nou. Din 1990 anumiți evrei din Israel au încercat să pună prima piatră a templului pe Muntele Templului dar fără succes. Poliția și autoritățile arabe au interzis intrarea lor, totuși determinarea lor rămâne.

Lucrurile stau astfel. Profeția lui Hristos a fost parțial împlinită, cu Israelul în control parțial al Ierusalemului, dar cu alte părți ale profeției încă în așteptare să fie împlinite.

A treia condiție: O putere nouă în lume

A treia profeție are de a face cu reînvierea târzie a Imperiului Roman, proorocit extensiv în Daniel și Apocalipsa.

Profetul Daniel, interpretând visul lui Nabucodonosor al unei imagini omenești de mărime colosală, a vorbit despre o serie de „imperii” care aveau să se ridice pe scena lumii. Primul dintre acestea, a zis Daniel, a fost Imperiul Babilonian sub însuși Nabucodonosor (Daniel 2:28-38). A fost să fie urmat de alte trei împărății (versurile 39-40). Comparând istoria cu alte profeții, noi putem înțelege că aceste patru imperii au fost, în ordine, Babilonian, Medo-Persian, Greco-Macedonian și Roman.

Vorbind despre al patrulea și ultim imperiu, Imperiul Roman, Daniel a spus că „Va fi o a patra împărăție, tare ca ferul; după cum ferul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca ferul care face totul bucăți” (versul 40). Roma într-adevăr s-a dovedit să fie mai

dominantă și mai rezistentă decât predecesoarele ei, înghițind rămășițele lor într-o domnie care avea să dureze pentru secole.

Totuși, Daniel de asemenea a dezvăluit amănunte profetice fascinante despre această împărăție. El a zis că gambele și picioarele imaginii din visul lui Nabucodonosor au reprezentat un imperiu, mai târziu s-a arătat să fie Imperiul Roman. Imaginea avea „picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fer.” Aceasta a indicat că „împărăția aceasta va fi împărțită” și „în parte tare și în parte plăpândă.” De asemenea, „după cum ferul nu se poate uni cu lutul” componenții acestui imperiu nu se vor lipi împreună bine pentru un timp îndelungat (versurile 41-43).

Atunci, a zis Daniel, „în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată... Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății și ea însăși va dăinui vecinic” (versul 44).

Biblia a proorocit că un grup de 10 „regi,” sau conducători naționali, prin alianțe sau alte aranjamente, vor da naștere unei uniuni care vor îndeplini aceste preziceri de epocă de sfârșit. Profeția lui Daniel arată că acești conducători vor păstra culturile și limbajele lor, astfel că nu va fi un singur grup integrat de state, așa cum sunt Statele Unite, dar 10 entități individuale politice și culturale unite pentru un scop comun. Unele vor fi cu mult mai puternice decât altele.

Notează că Apocalipsa dă mai multe amănunte: „Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sunt zece împărați, cari n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara. Toți au acelaș gând, și dau fiarei puterea și stăpânirea lor. Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sunt cu El, de asemenea îi vor birui” (Apocalipsa 17:12-14).

Unii pun la întrebare dacă mișcarea curentă de a uni țările Europene nu este legată de această putere proorocită. Este interesant să lăsăm istoria să dezvăluie rădăcinile mișcării. Michael Elliot dela *Newsweek* a raportat: „În ianuarie 1957, șase națiuni au semnat un tratat pe locul anticului Capitol Roman, și au adus în existență Comunitatea Economică Europeană...Un ajutor al lui Paul-Henry Spaak, ministrul afacerilor externe de atunci, și-a reamintit că șeful lui a zis, „crezi tu că am pus prima piatră a unui nou Imperiu Roman?” Își reamintește ajutorul, „Noi am simțit foarte puternic în ziua aceea că eram Romani” (29 ianuarie, 1996, p. 40).

Cel puțin ideea începutului unui nou Imperiu Roman a fost în mințile fondatorilor organizației curente a națiunilor Europene. A continuat să prospere pe măsură ce barierele la integrare cădeau și o cooperare mai mare în afacerile economice și militare se stabilea. Timpul ne va spune unde – și cât de repede – vor conduce aceste tendințe.

Legătura profetică

Unde ne lasă toate acestea?

Cu omenirea posedând capacitatea de a distruge toată viața omenească în mai multe feluri, cu Israel în control al Ierusalimului și o dorință între unii dintre Israeliți să restaureze templul și sacrificiile, și cu un efort puternic și determinat în mișcare pentru unificarea națiunilor Europene, noi am face bine să luăm seama avertizărilor profeției biblice și să nu ignorăm legătura cu condițiile lumii.

Aceste scenarii se par să fie cele mai potrivite moduri în care profețiile lui Daniel și Apocalipsei se pot împlini în lumina condițiilor curente. Totuși, dacă ele se vor întâmpla în modul acesta sau nu, Biblia rămâne inspiratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Profețiile Bibliei se vor

împlini fără considerație dacă noi le înțelegem sau nu. Între timp noi să luăm seama la avertizarea lui Isus Hristos: „De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți” (Matei 24:44).

Preparându-ne pentru **Vremea Sfârșitului**

Aproximativ un sfert din Biblie este de natură profetică. Mare parte din acest material este legat de evenimente care schimbă lumea. Biblia este o carte aplicabilă de o continuă actualizare. Privitor la tendințele și întâmplările ce schimbă pământul, nici o secție a Scripturii nu este mai aplicabilă la lumea noastră decât Profetia Olivetului, înregistrată în Matei 24, Marcu 13 și Luca 21. Aici este unde însuși Isus Hristos ne avertizează să fim vigilenți cu starea noastră spirituală. El descrie și rezumă condițiile și evenimentele care vor conduce la a doua Lui venire. Ce ar trebui noi să facem – sau să nu facem – pe măsură ce se apropie momentul?

După ce a descris condițiile teribile în care se va afla lumea la care se va reîntoarce El, Isus le-a spus discipolilor: „Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” (Marcu 13:32).

Pentru că noi nu știm cu siguranță nu înseamnă că trebuie să neglijăm de a veghea asupra tendințelor și condițiilor lumii. Notează ce ne instruește Isus în versul următor: „Luați seama, *vegheați* și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea” (versul 33).

El se compară atunci, pe Sine și a doua Lui venire, cu un om care a călătorit într-o țară îndepărtată, și-a lăsat servitorii să aibă grijă de proprietatea lui și a cerut portarului „să stea de veghe” până la întoarcerea sa.

Atunci Isus i-a avertizat pe discipolii Săi a doua oară. „*Vegheați* dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei” (versul 35).

Următor El îi avertizează pe servitorii Săi să nu adoarmă la lucru, urmată de al treilea și ultim apel subliniind importanța sarcinii lor. „Ce vă zic vouă, zic tuturor: *Vegheați!*” (versul 37).

În raportul său Luca pune accentul pe comportarea noastră personală, că Hristos ne previne să fim sârguitori în ținutul în ordine a casei noastre spirituale și ne arată precis ce fel de distracții să evităm.

„Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului” (Luca 21:34-35).

Vasta majoritate a oamenilor vor fi luați prin surprindere. Ei nu vor fi vigilenți spiritual, mult mai puțin să fie la curent cum se dezvoltă condițiile și tendințele proorocite. Hristos vrea ca servitorii Săi să evite de a cădea într-o asemenea capcană.

Astfel, El ne spune în versul 36: „Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, cari se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.”

În povățuirea lui privitor la Ziua Domnului, Apostolul Pavel îi întreabă pe cititori: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă?” (2 Petre 3:11). Accentul peste tot este pe prepararea personală pentru venirea lui Hristos păstrând o anticipare alertă a evenimentului.

Protecția pentru servitorii lui Dumnezeu

Unul dintre aspectele cele mai încurajatoare ale acestui subiect este cunoștința că Dumnezeu a promis să protejeze și să aibă grijă de poporul Său în timpul acestui timp de probleme mondiale fără precedent. Isus a zis că nu este nimic greșit să vrei să eviți suferitul dezastrelor epocii de sfârșit. În fapt El ne încurajează să fim alerti și conștienți, urmărind starea noastră spirituală proprie la fel ca și evenimentele și condițiile lumii, și să ne rugăm cu zel ca să merităm să fim cruțați de devastările care vor veni, dacă se vor întâmpla în timpul vieții noastre.

La fel ca în ziua lui Noe și a lui Lot, Dumnezeu a promis o cale pentru mulți dintre credincioși în timpul acestor 3½ de ani. Petre a explicat că: „Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici, și să păstreze pe cei nelegiuți, ca să fie pedepsiți în ziua judecării” (2 Petre 2:9).

Deși Satana în mânia lui va încerca să distrugă poporul lui Dumnezeu, Dumnezeu va produce mijloacele pentru ca mulți dintre ei să fie cruțați de acest timp periculos (Apocalipsa 12:13-17). Isus a promis să aibă grijă de acei care îl vor servi cu credință în timpul acesta: „Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întregă, ca să încerce pe locuitorii pământului” (Apocalipsa 3:10).

În Apocalipsa 7 servitorii lui Dumnezeu sunt sigilați și cruțați de revoluțiile globale care vor veni. Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să veteme pământul și marea, zicând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” (Versurile 2-3).

Cine sunt acești servitori ai lui Dumnezeu? Notează cum îi descrie cartea Apocalipsa. Ei sunt acei „cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos” (Apocalipsa 12:17; 14:12; 22:14).

Cartea Apocalipsa ne arată că acei ce țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Hristos sunt poporul lui Dumnezeu. (Ca să afli mai mult despre aceste Porunci și poporul care formează Biserica lui Dumnezeu, te rugăm cere copiile tale gratuite: *Cele Zece Porunci* [The Ten Commandments] și *Biserica pe care a clădit-o Isus* [The Church Jesus Built] sau coboară-le de pe Internet la www.ucg.org –Literature Library – Select Languages – Eastern European -- Romanian. .

Totuși, trist, profeția ne arată că nu tot poporul lui Dumnezeu va fi protejat în timpul epocii de sfârșit. Hristos a prezis că parte din Biserica Lui nu va fi pregătită spiritual pentru reîntoarcerea Lui. În Matei 25 parabola lui cu cele zece fecioare arată că unii din poporul Său

vor neglija statul lor Spiritual și vor fi nepregătiți când El, mirele, vine pentru mireasa Lui, Biserica.

El concludă parabola cu acest avertisment, „Vegheați dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului” (Matei 25:13).

În consecință, cum epoca de sfârșit începe, unii dintre poporul lui Dumnezeu vor fi protejați de persecuțiile Satanei, în timp ce alții vor suferi puterea furiei Satanei (Apocalipsa 6:9-11, 12:14, 17).

Un timp să fii treaz spiritual

Deși epoca de sfârșit este un timp de necazuri mondiale fără precedent, este de asemenea pragul Împărăției lui Dumnezeu. Pavel ne dă o perspectivă minunată de cum ar trebui ca noi să ne preparăm pentru acel moment, dacă va avea loc în timpul vieților noastre sau nu:

„Dar voi, fraților, nu sunteți în întunec, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunecului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji. Căci cei ce dorm, dorm noaptea; și cei ce se îmbată, se îmbată noaptea. Dar noi, cari suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei, și să avem drept coif nădejdea mântuirii. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El. De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr” (1 Tesaloniceni 5:4-11).

Noi trebuie să fim foarte consolati în promisiunile lui Dumnezeu și cunoștința pe care El ne-a dat-o despre epoca de sfârșit. Noutățile bune sunt că, dacă ne preparăm spiritual acest timp poate fi un timp de încredere, speranță și bucurie. Va conduce implacabil la Împărăția neasemuită a lui Dumnezeu.

Ce poți face tu?

În lumina atâtor de multe profeții despre epoca de sfârșit, ce poți face tu? Ce ar trebui tu să faci?

Când a fost informat despre o tragedie urâtă recentă, Isus Hristos a răspuns spunând celor din jurul Lui: „Credeți voi”, le-a răspuns Isus, „că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel” (Luca 13:2-3).

Înțelege seriozitatea relației tale cu Creatorul tău. Dumnezeu „poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască” (Faptele Apostolilor 17:30). Noi trebuie să ne întoarcem dela căile noastre, care au adus lumea pe marginea dezastrului, și să ne întoarcem la El.

Dovedește-ți ție însuși că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Află unde lucrează El, și vezi cum Dumnezeu te poate conduce să devii mai amestecat. Pentru început, tu ar trebui să ceri broșurile noastre gratuite *Este Biblia Adevărată?* [Is The Bible True?] și *Cum să înțelegi Biblia* [How to Understand the Bible] sau coboar-le de pe Internet la www.ucg.org –Literature Library – Select Languages – Eastern European -- Romanian).

Tu ar trebui să studiezi profețiile Bibliei și cum sunt legate de trendurile naționale și mondiale. Scrie pentru celelalte broșuri ale noastre despre profeție și pentru revista noastră

gratuită World News and Prophecy [Noutățile Lumii și Profetia] pentru a înțelege mai bine ce ne dezvăluie Dumnezeu despre evenimentele curente și venirea Împărăției Lui. Isus ne spune, „...când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși” (Matei 24:33).

Abonează-te la revista *The Good News* [Noutățile Bune]. Fiecare număr analizează scena mondială în lumina profetiei Bibliei și arată cum să aplici Cuvântul lui Dumnezeu în viața ta. Dă-ți seama că acum „este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn” (Romani 13.11). De asemenea abonează-te la gratuitul nostru *Bible Study Course* [Curs de Studiu al Bibliei]. Lecțiile sale lunare te va purta prin temele și învățăturile majore din Biblie.

Cel mai important, „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-l, câtă vreme este aproape,” ne spune Dumnezeu. “Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând” (Isaia 55:6-7).

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God

P.O. Box 541027

Cincinnati, Ohio 45254-1027

Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795

Web site: www.gnmagazine.org

E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada

Box 144, Station D

Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada

Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779

Web site address: www.ucg.ca

Caraibe: United Church of God

P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas

Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France

127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:

Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027

Cincinnati, OH 45254-1927, U.S.A.

Phone: (513)576-9796 Fax (513) 576-9795

E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God

P.O. Box 705

Watford, Herts, WD 19 6FZ, England

Phone: 020-8386-8467 Fax:01257-453978

Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France

127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:

Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten

Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany

Phone: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637

Italia: La buona notizia, Chiesa de Dio Unita

Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy

Phone: (+39) 0338-409.79.19 Fax: (+39) 035-452.16.26

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands**Scandinavia:** Guds Forenade Kyrka

P.O. Box 705, Watford, Herts, WD19 6FZ, England

Phone: 020-8386-8467 Fax: 01257-453978

AFRICA

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana**Mauritius:** P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius**South Africa:** United Church of God, Southern Africa

P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205, South Africa

Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org

Zambia and Malawi: United Church of God

P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia

E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIONEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia

GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia

Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202

Fax: 07-55-202-122

Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God

P.O. Box 11081,

Laucala Beach Estate, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God

P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand

Phone: Toll Free 0508-463-763

Philippinele: P.O. Box 81840

DCCPO, 8000 Davao City, Philippines

Phone and Fax: +63-82 241 0150

Cell/text: +63-918-904 4444

Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga

P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNIELE NEMEȚIONATE

United Church of God

P.O. Box 541027

Cincinnati, OH 45254 - 1027

Phone: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795

Web site: www.ucg.org

E-mail: info@ucg.org

Dacă doriți să știți mai mult...

Cine suntem: Această literatură este publicată de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association], care are pastori și congregații prin toată lumea.

Noi ne trasăm originea la Biserica pe care a înființat-o Isus devreme în secolul I, A.D. Noi urmăm aceleași învățături, doctrine și practice stabilite atunci. Comisiunea noastră este să proclamăm întregii lumi ca un martor evanghelia sosirii Împărăției lui Dumnezeu și să învățăm toate națiunile să observe ceea ce a poruncit Hristos (Matei 24:14; 28:19-20).

Gratis: Isus Hristos a zis: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8). Biserica Unită a lui Dumnezeu oferă aceasta precum și alte publicații gratis. Noi vă invităm să cereți abonamentul dumneavoastră gratis la revista The Good News (Vești Bune) și să vă înscrieți la cursul de 12 lecții (Curs de studiu al Bibliei) de asemenea gratis și fără nici o obligație.

Noi suntem recunoscători pentru donațiile și zeciuile membrilor bisericii și a altor susținători care contribuie voluntar să suporte această muncă. Noi nu solicităm publicul general pentru donații. Însă contribuții care să ne ajute să împărțim acest mesaj de speranță cu alții sunt bine venite. Toate fondurile sunt revizuite anual de o companie independentă de contabilitate.

Consilieri personali la dispoziție: Isus a poruncit urmașilor Săi să hrănească oile Sale. (Ioan 21:15-17). Ca să ajute să satisfacă această poruncă, Biserica Unită a lui Dumnezeu are congregații prin întreaga lume. În aceste congregații credincioșii se adună ca să fie instruiți din Evanghelie și să își țină tovărășie.

Biserica Unită a lui Dumnezeu este dedicată la înțelegerea și practica creștinismului Noului Testament. Noi dorim să împărțăm modul de viață a lui Dumnezeu cu aceia care în mod sincer caută să se închine și să urmeze pe Mântuitorul nostru, Isus Hristos.

Pastorii noștri sunt disponibili pentru sfaturi, să răspundă la întrebări și să explice Biblia .

Dacă ați dori să luați legătura cu un pastor sau să vizitați una dintre congregații, vă rugăm să ne scriți la una dintre adresele cele mai apropiate sau să luați legătura prin telefon.

Pentru informații suplimentare: Puteți folosi calculatorul dumneavoastră ca să intrați la locația noastră pe Web www.gnmagazine.org care vă dă acces la informații generale, numere mai vechi de The Good News [Vești Bune], broșuri gratuite și multe altele.

Pentru coborârea broșurilor direct de pe Internet folosiți adresa următoare:

www.ucg.org –Literature Library – Select Languages – Eastern European -- Romanian.